

Un zwor wor ich beruflich em deefste Bayern ungerwähs gewäse. Da wor ich vun der Firma ungerwähs un minge Chef domols, dä hät mich dann gefrog, wo ich herkomme. Do han ich gesaht: “Ich ben vun Kölle.”

Do säht e nor: “Jo, dat hürt mer jo üwerhaup gar nit”, weil ich op der Arbeit einfach nor normal Hochdeutsch spreche. Do hät e dann gefrog: “Jo, verzäll doch ens jet!” Un ich dann op schönstem Kölsch gesaht: “Jo, wann ich aanfange Kölsch zo schwaade, dann versteihs do doch üwerhaup nix mih.”

Jo, un dann hät e nor för mich em deefste Kölsch gesaht: “Pass op, Jung! Ich kann och e bessche Kölsch.”

Kümmel, Klaus (26): *Ne Kölsche en Bayern*

ʔʊn t͡sfaɐ̯ va_ɪf be'bu:flɪf ʔem ti:fsən baɪən ʔʊŋə've:s jəvɛ:zə ʔʊn da va_ɪf fən de 'fɪʁma ʔʊŋə've:s ʔʊn
 mɪŋə ʃɛf 'dɔ:mɔls dɛ hət mɪf tən jəfʁa:t vo_ɪf 'hɛgkʊmə ʔʊn_ʌn_ɪf:ɛzaxt hɪbən fən kœlə ʔʊn_a zɛ:t:ə
 nuɐ̯ ja dat hyɛt mɛ ja_øvəhʊp ja: nit faɪl_ɪf ʔop tɛ 'ʔaɪbɛt 'ɛnfa noɐ̯ nɔ'ma:l 'hoxdʊtʃ:pɛɛf ʔʊn jɔː da
 hət_ɐ dan jəfʁat ja fɛtʃɛl dɔx ʔədəns jɛt ʔʊn ʔɪf tən ʔop ʃø:nstəm kœlf:ɛzaxt ja vɛn ʔɪf ʔanfəŋə kœlf
 t͡so ʃva:də da fɛʃtɛɪs do dɔx ʔʏvəhʊp nɪks mi: jɔ ʔʊn dan hət ʔɛ: noɐ̯ t͡so mɪɐ̯ ʔɪm ti:fstɪ kœlf:ɛzaxt pas
 ʔop jʊŋ ʔɪf kan ʔœ_ə bɛsjə kœlf